

Lepší teprve přichází

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách slovy apoštolskými:
„Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen“

Introit: (Žalm 104, 1; 14-15)

1 Dobrořeč, má duše, Hospodinu! Hospodine, Bože můj, jsi neskonale velký, oděš ses velebnou důstojností.

14 Dáváš růst trávě pro dobytek i rostlinám, aby je pěstoval člověk, a tak si ze země dobýval chléb.

15 Dáváš víno pro radost lidskému srdci, až se tvář leskne víc než olej; chléb dodá lidskému srdci síly.

Píseň: 178 (Krásná je modrá obloha)

Modlitba:

Hospodine, zde jsme, jak jsi nás povolal a pozval. Tvoje království se v Kristu Ježíši přiblížilo, a nám není ničeho tak potřeba, jako se mu otevřít. S pokorou vyznáváme, že starosti, práce a plány nepočítající s tvými skutky, nám naplňují hlavu i srdce. Stojíme tu před tebou, zraněni se svou modlitbou. Zprostřed vši bídy a vin se nyní toužebně utíkáme do tvé blízkosti. Dej, ať opět smíme zakoušet, že evangelium našeho vzkříšeného Pána je mocí ke spasení. Dej, ať z Ducha svatého i dnes poznáváme, že v něčem zdánlivě tak nepatrném, jako je Slovo, jako je toto společenství, přichází uprostřed světa tvé věčné království. Dobrořečíme ti za vítězství tvého Krista, na kterém smí mít podíl také jeho lid. Veliké a podivuhodné jsou tvé činy, Pane Bože, spravedlivé a pravdivé tvé cesty, Králi věků. Kdo by se nebál tebe, Pane, a nevzdal slávu tvému jménu; neboť ty jediný jsi svatý. Všechny národy přijdou a skloní se před tebou, neboť tvé spravedlivé soudy vyjdou najevo. Amen.

I. Čtení: (Oz 2, 16-25)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná u proroka Ozeáše, ve 2 kapitole, od 16-25 verš.

16 Proto ji přemluvím, uvedu ji na poušť, budu jí promlouvat k srdci.

17 Zas jí dám její vinice, dolinu Akór jako bránu k naději. Tam mi opět odpoví jako za dnů mládí, jako v den, kdy vystoupila z egyptské země.

18 V onen den, je výrok Hospodinův, budeš ke mně volat: „Můj muži,“ a nenazveš mě už: „Můj Baale.“

19 Odstráním z jejich úst jména baalů; jejich jména nebude už nikdo připomínat.

20 V onen den pro ně uzavřu smlouvu s polní zvěří a s nebeským ptactvem i se zeměplazy. Vymýtím ze země luk, meč i válku a dám jim uléhat v bezpečí.

21 Zasnoubím si tě navěky, zasnoubím si tě spravedlností a právem, milosrdenstvím a slitováním,

22 zasnoubím si tě věrností a poznáš Hospodina.

23 V onen den odpovím, je výrok Hospodinův, odpovím nebesům a ona odpoví zemi,

24 země pak odpoví obilí, moštu a oleji a ony odpoví Jizreelu (to je Bůh rozsívá).

25 Vseji jej pro sebe do země, Neomilostněné budu milostiv, těm, kdo Nejsou-lid-můj, řeknu: „Tys můj lid,“ a on řekne: „Můj Bože!“

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: S 156 (Kázání o svatbě v Káni)

Slůvko dětem:

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Bud' Tobě sláva“

Kázání: (J 2, 1-11)

Slova Písma svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná v evangeliu podle Jána v 2 kap., ve verších 1-11. Tam čteme:

- 1 Třetího dne byla svatba v Káně Galilejské. Byla tam Ježíšova matka;
- 2 na svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci.
- 3 Když se nedostávalo vína, řekla Ježíšovi jeho matka: „Už nemají víno.“
- 4 Ježíš jí řekl: „Co to ode mne žádáš! Ještě nepřišla má hodina.“
- 5 Matka řekla služebníkům: „Udělejte, cokoli vám nařídí.“
- 6 Bylo tam šest kamenných nádob, určených k židovskému očišťování, každá na dvě až tři vědra.
- 7 Ježíš řekl služebníkům: „Naplňte ty nádoby vodou!“ I naplnili je až po okraj.
- 8 Pak jim přikázal: „Teď z nich naberte a doneste správci hostiny!“ Učinili tak.
- 9 Jakmile správce hostiny ochutnal vodu proměněnou ve víno – nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří vodu nabírali, to věděli – zavolal si ženicha
- 10 a řekl mu: „Každý člověk podává nejprve dobré víno, a teprve když už se hosté napijí, víno horší. Ty jsi však uchoval dobré víno až pro tuto chvíli.“
- 11 Tak učinil Ježíš v Káně Galilejské počátek svých znamení a zjevil svou slávu. A jeho učedníci v něho uvěřili.

Milí bratři, milé sestry,

poté, co evangelium mluvilo o Slovu, které se v Ježíši stává tělem, o Křtiteli, který se stává jeho hlasem, o prvních učednících, kteří přijímají jeho svědectví, představuje nyní **společné dobrodružství**. Táto scéna, nás hned chce dovést k pochopení, že Bůh je odlišný od toho, jak o něm smýšlíme.

Svatba - jeden z nejdůležitějších dnů v lidském životě, měsíce příprav a očekávání. Radost nevěsty a ženicha, napětí ale i radost rodičů. Ten velký den, na který všichni budou dlouho vzpomínat. Ale na této svatbě něco v plánování selhalo. A co bylo horší, projevilo se to až na poslední chvíli. Ženich, nebo někdo z jeho přátel udělal zásadní chybu. Došlo víno, obřad měl trvat ještě několik dnů, ale teď budou muset hostům nějak šikovně vysvětlit, že už pro ně nic nemají, že ta oslava, na kterou se všichni těšili, se nekoná. Lidé si na to při setkání s novomanželky ještě po letech vzpomenu – a někteří se tomu ve společnosti přátel rádi zasmějí.

Takový příběh by to byl, kdybychom se hned ve třetí větě nedozvěděli, že mezi pozvanými byl jistý Ježíš. A tak se vyprávění o svatbě v Káni z povídačky o jednom životním trapasu proměňuje v příběh, který je obrazem mnoha situací v našem životě.

Svatba, kde došlo víno, je **lidské srdce**, které už ví, že nemůže dál žít z vlastních sil. Člověk, jehož vlastní zdroje vyschly. Ježíš, který tady proměňuje vodu ve víno, je ten samý Ježíš, který se v duchu Svatém dotýká našich srdcí i dnes. Bezradní novomanželé v Káni jsou svědky toho, jak Ježíš jejich ostudu proměňuje v **radost a úlevu**. Také naše bezradnost se v Boží přítomnosti může proměnit v pokoj a radost.

Jak požehnané jsou v našich životech časy, kdy se nám nedaří, ty momenty, kdy už víme, že to nemáme pevně v rukou a zoufale se obracíme k Bohu. Pane, už nemáme **víno**... tady si můžeme dosadit něco z našeho života, z poslední doby.

- Pane, moji neblíží mě nemají tak rádi, jak bych si přál,
- přišel jsem o práci,
- nezvládám školu, tohle je poslední termín zkoušky, nebo tohle byl poslední termín zkoušky,
- naše manželství nefunguje,
- moji přátelé – moje rodina nechtějí slyšet nic o Bohu,
- moje nemoc je nevléčitelná, nevím si rady sám se sebou, nedokážu se sám změnit a pořád upadám do něčeho, co sám nechci...

Boha potřebujeme, i když se nám daří dobře, ale často až ve chvíli krize to začneme vnímat.

Co to ode mne žádáš? Ještě nepřišla má hodina. Proč Ježíš neřekl: Marie, vím, že došlo víno a právě proto jsem tu já, abych situaci vyřešil, jen se neboj, posaď se, a sleduj, co udělám.

Co to ode mne žádáš? Ještě nepřišla má hodina. Ježíš měl Marii rád a určitě ji nechtěl jen nějak usadit, určitě jí nevyčítá, že za ním bezradně přichází. **Ale, Ježíšovi totiž jde o víc než o víno**. Ježíš nechce, aby to skončilo jen tak, že lidé řeknou, Ježíši, to jsme si oddechli, ještě že jsi tu byl, vždyť kdybys tu nebyl, situace by se nám úplně vymkla z rukou.

Ne, Ježíš není náš sluha, který zachraňuje naši dobrou pověst. Modlitby typu: „**Pane Bože, prosíme tě, aby nám zítra na výletě svítilo sluníčko a děkujeme ti, že ty to uděláš, amen.**“ Naše sobecké modlitby, ve kterých víme, co by pro nás Pán Bůh měl udělat a když to udělá, tak ho za to pochválíme, hlavně, že nám naše plány vyšly. **Ale, co když Bůh dělá něco jiného, než za co ho prosíme?**

Něco důležitého se tu odehrává v srdci Marie, nejdříve přichází a jediné na co myslí, je ten problém s nedostatkem vína, jediné, na co myslí je ta ostuda jejích přátel, které chce za každou cenu zabránit. Ale Ježíš jako by chtěl odvrátit její pozornost k tomu, co je ještě důležitější. Ano, i Ježíš měl soucit s ženichem a nevěstou, kterým na jejich vlastní svatbě muselo tak záležet, měl větší soucit, než si umíme představit, ale přesto, něco bylo ještě **důležitější**.

Co to ode mne žádáš? Ještě nepřišla má hodina.

Co tím chce ten samý Ježíš říci nám dnes, když přemýšlíme o tom starém příběhu. Můžeme slyšet hlas, který říká: Já vím, že víno došlo, vidím tvůj pláč, vidím tvoji krizi, já tě znám. Ale, zastav se, protože důležitější než všechny nejtěžší okolnosti tvého života je to, že já jsem Bůh. Ještě nepřišla má hodina – tím Ježíš poukazuje na to, že Jeho čas a jeho vůle jsou vyvýšené nad naši představou o řešení naší krize. A Marie rozumí, a před Ježíšovým slovem se pokořuje. **Neříká, prosím tě Ježíši teologickou debatu teď vynech a pomoz nám.** Ne, ona tuší, že Ježíš sám se chce ujmout iniciativy a že řešení musí nechat na něm. A tak už nenaléhá, ale dává mu prostor. To bychom se měli učit, někdy je čas se za věci opakovaně modlit a vést modlitební zápas, ale zápas má být veden s cílem porozumět Bohu k čemu on nás vede a ne s cílem Boha jen umožnit, nebo přetlačit a přimět ho, aby nám vyhověl. Takže, když vnímáme, že pro něco není čas, je důležité to přijmout v důvěře, že **On na nás nezapomněl**.

Na Marii můžeme i dál v našem příběhu vidět, co to je nechat se vést Duchem Svatým. „*Udělejte, cokoli vám nařídí.*“ Následovat Boha, i kdyby to stálo cokoliv. Nanoste vodu do nádob na očišťování celkem asi 500 - 600 litrů vody. Nebylo to totiž jen tak. Nanosit tolik vody v Izraeli, kde buď byly malé prameny blízko pod povrchem, nebo větší studny – ale hluboké, **to bylo určitě hodně práce.** Určitě je napadlo, že je Ježíš nesmyslně zdržuje. **Ale právě tak Bůh jedná, on používá naši poslušnost.**

Kéž bychom toto mohli aplikovat do našich všedních povinností. Když cítíme, že nás Bůh k něčemu volá, naplnit jeho přání až po okraj. Ne jen napůl. **Ale všech šest nádob až po okraj.**

Pouhá voda... nevýrazná, bez chuti. Dobrá sice k tomu, aby uhasila žízeň, aby zachovala a udržovala při životě, ale nevhodná k slavení. Voda, která nemůže naplnit radostí, rozjasnit tvář člověka. Avšak tato voda je dost dobrá k tomu, aby si ji Ježíš použil – a projevil se jako **dárce pravé radosti**. Jako ten, kdo překvapí... když už člověk nic neočekává a prožívá nevýraznou šed' (ani hosté na svatbě, ani správce neočekávali tak pozdě skvělé víno – měli za to, že to „*lepší už měli za sebou*“). **S Kristem... to lepší teprve přichází... a má přijít.**

Služebníci mu přináší vodu, kterou on použije... aby nabídl něco neočekávaného. A Ježíš koná ten **divsko stydlivě, ve skrytosti**. Bez diváků. Služebníci se právem mohli podívat nad tím, že správce hostiny neokouší vodu, ale jiný nápoj! Vždyť oni neviděli žádné Ježíšovo „*zvláštní gesto*“ nad džbány, nebyli svědky žádné modlitby, natož slova moci. **Kristus jednal v největší skrytosti.**

Kána se může stát skutečností i v našem životě. Pijeme jen „*průměrné víno*“, či dokonce pouhou vodu? Život nás nebaví, protože pijeme jen „*nevýraznou vodu bez chuti*“? Pak ale nezapomeňme, že i Kristus je přítomný, je tu s námi... i když se nápadně neprojevuje... **a klidně nechává dojít víno jáso tu.** Nepodbízí se, nekřičí hlasitě, že právě on může zasáhnout. Sedí tiše a čeká, až mu přineseme „*vodu*“ svého nevýrazného života (bez chuti). A čeká, že mu ji přineseme s vírou, že on proměňuje splín v jáso tu, nudu v elán – vždyť on je dárce života. On totiž přináší to lepší víno, které jsme dosud neokusili – vždyť on nabízí vždycky víno lepší, než bylo doposud. On to jinak ani neumí – protože jiné víno ani nemá.

Ježíšovi jde o lidské srdce. Miloval nevěstu a ženicha, proto jim chtěl pomoci, miloval Marii, a proto ji musel zastavit a ukázat jí, že On je pán a že je nutné čekat na něj, miloval služebníky, a proto je vedl k poslušnému plnění zdánlivě nesmyslných úkolů. To všechno byl jen způsob, jak dát lidem prožít Boží moc a zjevit, že on je ten, kdo přichází od Boha.

Jeho hodina přišla, ne z nutnosti, ale z jeho vůle - ne pod tlakem okolností, ale z jeho moci. On dělá i zázraky, ale naše naděje není v tom, že se stane zázrak, že budeme mít dost vína... tedy, že překonáme náš problém. Naše naděje – ke které se máme upínat, je, že přijde Jeho hodina, kdy se něco stane, z Jeho vůle a z Jeho moci. Amen.

Píseň: 636 (Z tvé ruky, Pane můj)

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

Požehnaný Hospodine! Svěřujeme do tvé moci slovo evangelia, které dnes na mnohých místech bylo zvěstováno; Duchem svatým způsob, aby žilo, a při těch, kdo slyšeli tvůj hlas, dávalo užitek.

Tvé vládě svěřujeme církev i tento náš sbor; uprostřed křehkosti jej zachovej, a v moci toho, který si nás zamiloval, ji povzbuzuj.

Do tvého vedení poroučíme ty mezi námi, kdo stojí v duchovní odpovědnosti a službě; kazatelé a starší, bohoslovci a učitelé, všichni svědkové tvého milosrdenství ať jsou vždycky poddáni Pánu.

Odevzdáváme tvé ochraně nedávno pokřtěné i naše konfirmandy a katechumeny; zastaň se jejich klíčí víry a braň ji proti útokům zlého.

Předkládáme před tebe ty, kdo jsou nemocni, kdo stojí před branami smrti, hroutí se pod břemena svých životů, strádají opuštěností, trpí násilím, těžce nesou bezcílnost svých dní, propadají žádostem těla. Sám se jich dotkni svým potěšením a prokaž, že koho ty ses ujal, je vychvácen z propasti.

Prosíme o tvé milosrdenství k národům na pokraji zkázy; ty uzdrav slepotu, zadrž hrůzu, sám stvoř pokoj v Kristu Ježíši nade všechno lidské pomyšlení.

Následuje tichá modlitba. Amen.

A společně voláme...

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: 473 A (Vezmi, Pane, život můj)

Posláni: (1. Korintským 1, 6-7)

6 Neboť svědectví o Kristu bylo mezi vámi potvrzeno,

7 takže nejste pozadu v žádném daru milosti a čekáte, až se zjeví náš Pán Ježíš Kristus.

Požehnání: (1Tes 5, 23-24)

23 Sám Bůh pokoje nechť vás cele posvěti a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista.

24 Věrný je ten, který vás povolal; on to také učiní

Píseň: 578 (Hospodine, pomiluj ny)